

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Lykønskning til Kroningen

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Lykønskning til Kroningen", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 1. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1840_666-txt-shoot-idm106.pdf (tilgået 17. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Lykønskning

til

Kroningen.

- 1 Kongen døde under Vinters Hjerte,
Med Naturen bar vi alle Sorg,
Dyb var altid Dannekvindens Smerte,
Som i Hytten, saa paa Kongeborg,
Og paa Jorden findes ei de Helte,
Som ved Hjerte-Sorg jo maae hensmelte.
- 2 Kongen lever ved Midsommers-Tide,
Med Naturen smile vi paany,
Danske Aasyn er som Bøgens blide,
Let sig klarer deres Pandesky;
Og naar Frygt ei Munden paa os binder,
Glædens Bæk i Frydesang udrinder.
- 3 Det, o Konge! er den store Sage,
Klædt paa Dansk i jævne Ord og faa,
Der sig strækker fra de gamle Dage,
Til Du staaer med **Skjoldung-Kronen** paa,
Under Lovsang fra den Danske Tunge,
Som naar alle Skovens Fugle sjunge.
- 4 Aanden døde, som til Drot var kaaret
Over Bøg og Fugl i Hedenold:
Barne-Englen, mild og bølgebaaret,
Vingebreed som Dane-Markens **Skjold**;
Magtesløs han sank i Bølge-Dale,
Aanders Død paa Jord er dog kun Dvale.
- 5 Aanden svæver over Kongens Isse,
Svang paa Vinger sig fra Bølgens Skjød,
Derom bringer Tidender fuldvisse
Folkesang i Barne-Tone sød,
Barnesang med store Søndags-Syner,
Barne-Blik, som tordner ei, men lyner.
- 6 Skabe Liv, det kan paa Jord ei Haanden,
Sad deri end hele Verdens Magt;
Skabe Liv, det kan alene Aanden,
Men for Aanden er det gjort som sagt;
End har Lærdom Skjalden ei aftrættet,
At Livskraften er i Aandedrættet.
- 7 Føde Aanden Børn paa Jorderige
Kan ei Pen, ei Haand paa nogen Viis,
Men kun **Ordet**, som er **Aandens Lige**,
Deler med ham al hans Daad og Priis,
Som en Dronning deler Kongens Ære,
Skal af ham paasat Guld-Kronen bære.
- 8 Derfor, Konge! alle Dine Dage
I sit Rige **Aanden** herske frit!
Giv Du ham Haandfæstningen tilbage,
Som den gaves før i Riget Dit!
Falske Aander skal dog ingensinde
Danmarks Barne-Engel overvinde.

- 9 Og hans ægte Dronning, **Modersmaalet**,
Som har trællet nu trehundred Aar,
Giv den Glands, hvormed hun før har straalet,
Overstraalet Norden i sin Vaar!
Pustes bort Gravmulmet fra det Fjerne,
Brat hun tindrer da som Aftenstjerne.
- 10 Længe har det over Marken tonet:
Danmarks Haab er, **Christjan Fredrik**, Du!
Og naar Danmarks Haab med Dig er kronet,
Kommers skal det trindt paa Jord ihu:
Folk og Drot, som sig paa Gud forlade,
Blunde trygt og vaagne sjæle glade.
- 11 Dristigt er mit Haab om **Danmarks Lykke**,
Var i Verden mangen Dag til Spot;
Dog det blomstred selv i Dødens Skygge,
Throned mig i Barmen som en Drot,
Og mens Panden fures, Haaret graaner,
Støder Haab i Luur, saa Frygten daaner.
- 12 Hvad forblommet før jeg kvad om **Balder**,
Brustne Grave og opstandne Folk,
Toner klart nu om en **Phønix-Alder**,
Aandens Nyaar, som sin egen Tolk,
Da i Straaleglands sig klart forbinde,
Daad og Deilighed, som Mand og Kvinde!
- 13 2Er det Gyldenaar ei alt oprundet
I vor Folkelige **Fredriks** Tid,
Fik ei, grødefuldt og fuglemundet,
Det med **Christjan** Konge-Vaaren blid;
Alle Fugle da med Himlen falde,
Sidste Gang har Aand bedaaret Skjalde.
- 14 Dog, hvad Engelen i Danevange
Længe ymte om og nynnede paa,
Før i Skok derom han Skjalde-Sange
Bød som Nattergale sammen slaae;
Det skal Tiden, naar den gjør sit Bedste,
Drøfte vel, men klare og stadfæste.
- 15 Thi det staaer med Tidens Finger skrevet,
Danmarks Engel er en sanddru Aand,
Og kun meer sandfærdig er han blevet
I den rene Sandheds Ledebaand,
Som fra Zions Bjerg til Danmarks Slette
Fandt saa myg ei nogen Folke-Vætte.
- 16 Danmarks Engel, som med Barne-Finger
Løfted meer end nogen Kjæmpe prud,
Slaae kun frit med sine Svane-Vinger,
Favne ømt vort Modersmaal, sin Brud!
Som et himmelfalden Dronning-Smykke
Skinner over Skoven Danmarks Lykke.
- 17 Hil Dig da, **Kong Christjan!** med Din Krone,
Med Dit Folk og med Dit Time-Glar!
Danmarks Aand! sid herlig paa Din Throne!
Modersmaal! gjør Loven mild og klar!
Folke-Sang! udbryd fra alle Munde!
Overstem alt Gny og Glam i Lunde!